

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA – TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

YÜRÜYORDUM...

(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan: Şebnem PINARLI

İstanbul, 2013

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA – TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

YÜRÜYORDUM...

(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan:

Şebnem PINARLI

Öğrenci No:

100770019

Danışman:

Yrd. Doç. Dr. Cengiz Asiltürk

İstanbul, 2013

YEMİN METNİ

Sunduğum Yüksek Lisans Tezimi, Akademik Etik ilkelerine bağlı kalarak, hiç kimseden akademik ilkelere aykırı bir yardım almadan, bizzat hazırladığıma and içerim.

Aday: Şebnem PINARLI

**TC
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEZLİ / TEZSİZ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI**

YÜRÜYORDUM...

Tezi Hazırlayan: Şebnem PINARLI

Özet

Sait Faik Abasıyanık'ın kendi hayatından esinlendiği hikayede Sait adındaki kahraman, bir gün Burgazada yollarında gezmeye çıkar. Kapalı ve yağmurlu bir gündür. Sokaklarda, kırıık alanlarda yürür. Not defterine notlar alır. Belki de bir hikaye yazmaktadır. Arada bir “hişt!” diye ses duyar, ilgilenir ve onun peşinden gider. Böylece yürür, dolaşır, doğanın tadını çıkarır. Genç bir çift rastlar. Onları bir süre takip eder. Sonra bir tanıdığına rastlar ve bir süre sohbet eder dertleşir. Sait gün boyunca doğada, her gördüğü, konuştuğu insanda “hişt!” sesini arar. Sonunda bu sesin yaşamın bir işareti olduğunu anlar ya da böyle olduğuna inanır. Duyduğu sesleri yaşamın, doğanın, insanların ona verdiği mutlulukla bağdaştırır.

Hikâye görüntü ağırlıklı filme alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sait, Burgazada, Balıkçı, Genç çift, “hişt!”, Doğa...

YÜRÜYORDUM...

Presented By: **Şebnem PINARLI**

Abstract

Sait Faik Abasıyanık is the main character and the story was inspired by his own life. One day he was walking on the streets of Burgazada. It was a dark and rainy day. He had walks in the countryside areas. While walking around he took some notes in his book. Maybe he was writing a story. Suddenly he heard a sound like “hişt”, then he decided to go after him. Thus, he walked and enjoyed the nature. In the meantime he came across with a young couple and followed them for a while. Then he came across with a friend and had a short chat with him. During the whole day in nature, Sait searched for that voice “hişt” in every single people he met. In the end he understood or maybe wanted to believe that this was a sign of life. He harmonized the sounds he heard with the happiness that life, nature and people gave him.

The story was filmed mainly with images.

Keywords: Sait, Burgazada, Fishermen, Young couple," hişt ", Nature ...

İÇİNDEKİLER

Özet	i
Abstract	ii
Giriş	1

I. BÖLÜM ÇEKİM ÖNCESİ SÜREÇ

1. ÖYKÜ	2
2. KARAKTERLER	6
3. MEKANLAR	8
4. TREATMENT	10
5. SENARYO	11

II. BÖLÜM ÇEKİM-SET SÜRECİ

1. ÇEKİM SENARYOSU	11
2. SET FOTOĞRAFLARI	25
3. EKİPMAN	27
4. KÜNYE	27
SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	28
ÖĞRENCİNİN ÖZGEÇMİŞİ	29

GİRİŞ

Bu senaryo ülkemizin en önemli durum hikayecilerinden Sait Faik Abasıyanık'ın, '*Hişt! Hişt!*' adlı hikâyesinden yola çıkılıp uyarlanmıştır. '*Yürüyordum...*' isimli bu kısa filmin yapılma amacı; Sait Faik'in gözünden insanoğlunun yaşama, doğaya ve insan olmaya duyarlılığını naif durum sahneleriyle, ikili dialog ve kusursuz görsellerle ortaya koymaktır.

Edebiyat metni olan hikâyenin sinemaya uyarlanmasında anlatım ve dil farklarından ötürü kimi değişikliklere gidilmiştir. Bu nedenle görüntüye ağırlık verilmiştir. Özellikle Sait Faik'in yaşadığı yer olan Burgazada bu nedenle tercih edilmiştir. Hikayenin gerçekleştiği yerde filmin çekilmesi, kuşkusuz duygu gücünü arttırmıştır. Ada havasını, doğasını, insanlarını filme yansıtmak hikayeyi tamamlamıştır. Hikayeyi biraz daha durağanlıktan kurtarmak, seyirciyi görüntülerle sıkmamak amacıyla da bir çiftin esrarengiz ilişkisi eklenmiştir. Gezgın kahramanımız film boyunca hem bu çifti, hem de sesleri takip eder. Balıkçıyla ve yoldan geçen insanlarla kurduğu sıcak diyaloglarla insanoğlunun yaşama, doğaya ve insan olmaya duyarlılığını kendi diliyle anlatmaya çalışır.

I. BÖLÜM

ÇEKİM ÖNCESİ

1. ÖYKÜ: HİŞT! HİŞT!

Hikâye: Sait Faik Abasıyanık

Yürüyordum. Yürüdükçe açılıyordum. Evden kızgın çıkmıştım. Belki de traş bıçağına sinirlenmiştim. Olur, olur! Mutlak traş bıçağına sinirlenmiş olacağım.

Otların yeşil olması, denizin mavi olması, gökyüzünün bulutsuz olması, pekala bir meseledir. Kim demiş mesele değildir diye? Budalalık! Ya yağmur yağmasaydı... Ya otların yeşili mor, ya denizin mavisi kırmızı olsaydı... Olsaydı, o zaman mesele olurdu işte... Çukolata renginde bir yaprak, çağla bademi renkli bir keçi gördüm. Birisi arkamdan:

-Hişt dedi.

Dönüp baktım. Yolun kenarındaki daha boyunu bosunu almamış taze deve dikenleriyle karabaşlar, erik lezzetinde bana baktılar. Dişlerim kamaştı. Yolda kimsecikler yoktu. Bir evin damını, uzakta uçan bir iki kuşu, yaprakların arasından denizi gördüm.

Yoluma devam ederken:

-Hişt, hişt! dedi.

Dönüp bakmak istedim. Belki çok istediğim için dönüp bakamadım. Olabilir. Gökten bir kuş, “hişt hişt” ederek geçmiştir. Arkamdan yılan, tosbağa, bir kirpi geçmiştir. Bir böcek vardır belki:

-Hişt! Hişt diyen. Hişt! dedi yine.

Bu sefer belki de isteksizlikten dönüp baktım, çalıların arasına birisi saklanıyormuş gibi geldi bana. Yolun kenarına oturdum. Az ötemde bir eşek otluyor, Onun da rengi çağla bademi ;

ağız, dişleri, kulakları, boynu ne güzel. Otluyor. Otları adeta çatırdata çatırdata yiyor. Belki de bu çıtırtılı, çatırtılı sesi hişt diye duymuşumdur ? Eşeğin ot koparışının sesinden apayrı bir ses:

-Hişt hişt hişt! dedi.

Hani bazı, kulağımızın dibinde çok tanıdığınız bir ses, isminizi çağırır. Olur değil mi? Pek enderdir. Belki de kendi kafanızın içinden sizin sevdiğiniz, hatırladığınız bir ses, ses olmadan sizi çağırmıştır. Olabilir.

Birdenbire güneşi, buluta benzemez garip, sarı bir sis kapladı. Bir kirli el, çağla bademi eşeğin sırtından bir kumaş seçip çekip aldı... Her zamanki kül rengi , yer yer havı dökülmüş eski mantosunu giydirdi eşeğe. Yola indim. İsteddiği kadar hişt desin, sahici sulu bir dost olsun. İsterse kimseler olmasın, kendi kendime kulağıma hişt hişt diyen bir divane olayım ben, aldırmayacağım.

Belki bir kuştur. Belki tosağadır. Bekli de kirpidir. Belki de yakın denizden seslenen bir balık, bir canavardır. Karabataktır. Mihaliki kuşudur.

İyisi mi ben kendim hişt hişt derim. O zaman tamamı tamamına pek hişt hişt seslenişine benzemeyen, benzemesin diye uğraştığım bir mırıldanmadır tutturdum.

Birden bire önümde bir adamla bir kadın gördüm. Bana, Kalpazankaya yolunu sordular. Üstüdesiniz, dedim. Sanki yol hareket etti. Yürümediler. İki adım da benden uzaklaştılar. Koyunların arasına yüzükoyun uzanmış papazın oğlunu gördüm. Yüzünden aptal, çilli horoza benzer bir mahluk kalktı. Ağzının salyasını sildi. Kuzuyu bacaklarından tuttu. Kuzu ile yere yıkıldı. Kuzuyu burnundan öptü. Papazın oğlu çirkin, aptal otuzbirli bir yüzle baktı.

Vardır böyle kuşlar. “Cıkçık” demezler, “hişt hişt” derler. Kuştı kuş. Bir adam yer belliyordu. Belin demirine basıyor, kırmızıya çalan bir toprak altını, üste aktarıyordu.

-Merhaba hemşerim dedi.

-Ooo! Merhaba dedim.

Tekrar işine daldı.-hişt hişt dedim. Aldırmadı. Bir daha, “ hişt” dedim. Yine aldırmadı.
Hızlı hızlı “hişt hişt hişt!”

-Buyur beğim dedi.

-Bir şey söylemedim dedim.

Küçük parmağını kulağına soktu. Kaşdı. Çıkarıp parmağına baktı. Belin sapına siler gibi yaptı.

-Hişt hişt! dedim.

Yüzünü göğe kaldırdı. Kuşlara baktı. Denize baktı. Dönüp şüphe ile bana baktı.

-Bu sene enginarlar nasıl dedim.

-İyi değil dedi.

-Baklayı ne zaman keseceksin?

-Daha ister dedi.

Nefes alır gibi “hişt” dedim.

Yine şüphe ile denize, şüphe ile göğe, şüphe ile bana baktı.

-Kuşlar olmalı dedim.

-Benim de kulağıma bir hışırtı gelir amma – dedi -, ne taraftan gelir ? Zati bu sırada şu kulağım ağırlaştı.

-Bir yıkatmalı dedim, benim de geçenlerde ağırlaşmıştı...

-Yıkattın mı?

-Yıkamadım, hacet kalmadı, doktora gittim. Alıverdi; pislikmiş.

-Çocuklar nasıl diye sordum.

-İyiler dedi. Dokuzdu sekiz kaldı. Biliyorsun dokuzuncunun macerasını ya...

-Sus, sus dedim. Yürekler acısı. Haydi Allaha ısmarladık!

-Haydi güle güle.

Biraz uzaklaşınca:

-Hişt hişt.

Bu sefer yakaladım. Bahçıvandı. Oydu oydu.

-Hadi hadi, yakaladım bu sefer seni! dedim.

-Yok vallahi! dedi, vallahi daha kesmedim bakla, senden ne diye saklayayım, parasıyla değil mi? Sen değimlisin “hişt hişt” diyen?

-Ben de duyarım bir ses, amma bulamam nereden gelir? Nereden gelirse gelsin; dağlardan, kuşlardan, denizden, insandan, hayvandan, ottan, böcekten, çiçekten. Gelsin de nereden gelirse gelsin! Bir hişt hişt sesi gelmedi mi fena. Geldikten sonra yaşasın çiçekler, böcekler, insanoğulları...

-Hişt hişt! Hişt hişt! Hişt hişt !

2. KARAKTERLER

a. Sait

Sait, kırklı yaşlarında, muhtemelen şair ya da yazar bir kişiliktir. Derinliği ve doğaya karşı bir duyarlılığı vardır. Film boyunca “yalnız adam” profili ortaya çıkar. Onun hakkında çok fazla bir şey bilmeyiz.

b. Balıkçı

Sait’in tanıdığı olan “Balıkçı” hakkında bir bilgi seyirciye verilmez. Balıkçı ile Sait’in konuşmalarından ve dertleşmelerinden tanıştıkları ortaya çıkar.

c. Nil

Hikayemizdeki “Genç Çift’in” kadın karakteridir. Bu çift bir ilişkiyi, bir aşkı temsil eder. Birbirleriyle yaşadıkları gerginlikler, tartışmalar kahramanımızın dikkatini çeker. Kahramanımız Nil ile göz temasından sonra onu takip eder, çünkü bir arayış içindedir.

d. Ali

Hikayemizdeki “Genç Çift’in” erkek karakteridir. Ali, masum ve iyi bir karakter profili çizer. Bu çift bir ilişkiyi, bir aşkı temsil eder. Birbirleriyle yaşadıkları gerginlikler, tartışmalar kahramanımızın dikkatini çeker. Sait, Nil ile göz temasından sonra bu çifti takip etmeye başlar.

e. Yol soran çift

Sait’in doğada olup bitenlerin peşinden giderken onu bu dünyadan uyandıran karakterlerdir. Sait bu çifti tanımaz sadece onlara kendi tarzıyla yol tarif eder.

f. Adam

Sait sesleri, izleri takip ederken bu esrarengiz karakterle karşılaşır. Sait ile bir tanışıklığı yoktur. İzleyiciye sadece bir kuşku katmak için gözükmemektedir.

g. Yürüyen adam

Sait'in doğada olup bitenlerin peşinden giderken onu bu dünyadan uyandıran bir başka karakterdir. Sait ile bir tanışıklığı yoktur. Sait, duyduğu sesleri onun da duyup duymadığını sorgular.

3. MEKANLAR

a. Ada/Sokak

Sait adada yürüdükçe onu tanımaya başlarız. Kendi halinde yürüyen bu adamın aslında şehirli bir şair olduğu ipuçları verir bize. Sait'in tanınmasına adadaki gezintisinin katkısı büyüktür. Çok fazla insana rastlamayız.

b. Otel odası

Sait'in ruh haline tanık olduğumuz bir iç mekandır. Yalnızlığını ve pencerenin dışındaki 'yaşam'a olan ilgisini görürüz. Kendisine ait özel eşyalarından varlıklı ve okur yazar bir karakter olduğu ortaya çıkmaktadır.

c. Yol

Sait'in alışılmış bir yaşam ortamından kaçışını destekleyen ve onu kalpten duyduğu bir sesin peşinden sürükleyen "yol-mekân" bir iç-sesin sürdüğü ana mekânlardan biridir. Sait bu yol üzerinde insanlarla karşılaşır, sesin peşine bu yol(culuk)da düşer.

f. Kafe

Sait'i insan içinde gördüğümüz tek yer denebilir. Burada bir çift ile karşılaşır ve onların tartışmalarına tanık olur. Daha sonra bu çift Sait'e içsel yolculuğunda eşlik edecektir.

d. Orman

Sait ve kavgalarına şahit olduğu çiftle ile burada karşılaşır. Zira ıssızlık ve ormanın doğal ortamı Sait'in yalnızlık dolu içsel yolculuğunun ara durağı olarak çok önemli anlatıma bir destek olarak filme ana mekân olarak seçilmiştir. Orman, doğal varlığıyla, uzaklık

duygusunu ve kentin dışında bulunma atmosferini yaratarak filmin doğal akışını sağlamaktadır. Bu nedenle de en önemli mekanlardan biridir. Burada karşılaştığı olaylar filme esrarengiz havayı katmada büyük rol oynamıştır.

e. Sahil

Sait “hişt hişt sesini ararken, gidip suyun sesini dinler. Bu nedenle de su kenarı önemli mekânlardan biridir. Daha önce tanıdığı bir balıkçıyla buarada konuşur. Ve hikayede anlatılmak istenen ana düşünce buarada seyirciyle paylaşılır.

4. TREATMENT

Sait yaşadığı adada bir yolculuğa çıkar. Duygusal ve sanatçı bir yanının olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Doğayla bir bütün olarak sesleri ve insanları takip etmeye başlar. Bu yolculuğunda mutlu bir karakter çizmektedir. Sesler, doğa, insanlar onun için yaşamının bir işaretidir.

5. SENARYO

YÜRÜYORDUM...

ESER: Sait Faik Abasıyanık SENARYO: Şebnem Pınarlı - Cengiz T. Asiltürk

1)SAİT-OTELODASI (İÇ-GÜN)

SAİT.

Sait otel odasında oturmaktadır. Ara sıra kahveyi yudumlar ve camdan sokağa bakmaktadır. Yatağın kenarına oturur, yatakta bavulu ve eşyaları durmaktadır. Kalkar ve pencereye giderek, bakar, onun gözünden gördüğümüz yer ada sahilidir.

2)SAİT-SAHİL(DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait bankta oturmakta ve denizi izlemekte, dalga seslerini martı seslerini dinlemektedir. Düşüncelidir. Kalkar ve sahil boyunca yürümeye başlar.

3) SAİT-ADA (DIŞ-GÜN)

SAİT, FGR.

Sait ada sokaklarında yalnız yürümektedir. Yürüdükçe rahatlar. Durur ve yeşil otları okşar. Kalkar ilerler. Gökyüzüne bakar, çevreye bakar; keseriz. Kamera arabada şaryo hareketiyle ilerlerken tepedeki evin bahçesini ve evi görürüz. Hareket sürerken

Sait de kadraja alınır. Onu geçeriz. O yürürken ses duyar.

SES – Şışt! Şışt!

Sait bir anda durur. Merakla çevresine göz atarken kamera onun gözü gibi çevrinir... Etrafta kimseler yoktur. Sait yeniden yürür. Az sonra, eğilir. ÇYÇ: Yerden çikolata rengine bir yaprak alır. Bir süre onu inceler. Uygun bir yere bırakır... İlginç bir şey görüp yönelir. Bir süre de onu izler. O an aynı sesi bir kez daha duyar.

SES – Şışt! Şışt!

Sait dönüp bakar. Kamera ağırca çevrinerek çiçek açmış erik ağacına odaklanır. Birden yere eğilerek dikenleri gösterir... Sait bakınmaktadır ve ortalıkta kimseler yoktur... Sait, yeniden bir yere bakar. Bir evin penceresini görürüz. Başka yere bakar. Orada çalışan işçileri görür. Yeniden bakar. Orada dallar arasından ormanı görür. Yeniden yürür. Aynı ses, bir kez daha duyulur.

SES – Şışt! Şışt!

Sait (bakıp-bakmama ikilemiyle) dikilip kalmıştır. Sait etrafa bakınırken kamera onun gözüymüş gibi çevrinir; uzakları gösterdiği halde, geldiği yerdeki adam yakınımızda toprakla uğraşmaktadır. Sait de tekrar yürür. Durup kulak kabartır. Yeniden yürür.

SES – Şışt! Şışt!

Sait dikilip bakar. Bir çalı, belli belirsiz kımıldar. Sait yere oturur oraya bakar. Sonra çevreye bakar. Uzaktan bir adam geçmektedir. Sait ona bakarken, bir kez daha aynı sesi duyar...

SES – Şışt! Şışt!

Sait yeniden çevresine bakar... Bir süre dikkatlice uzaklara göz gezdirir. Sonra eğilir, toprağı dinler. Kalkar ve aldırmadan yürür, gider. Kendi kendine aynı sesi bu kez kendisi çıkarır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Etrafına bakar... Uzaktan iki kişi gitmektedir. Sait, yürüyüp uzaklaşır. Sait yürürken durur ve denize doğru bakar. Arkadan bir sesle irkilir.

ADAM – Kardeş... Kalpazankaya Yolu’na
nasıl çıkabiliriz...

SAİT – Tam üstündesiniz...

Adam ve kadın bir an aptallaşmış gibi dururlar. Sonra da yürüyerek uzaklaşırlar... Sait de oradan uzaklaşır... Bir süre yürüdükten sonra bir adamın hızlıca Sait’in yanından geçtiğini görürüz. Kibarca selam verir.

SAİT – Siz mi seslendiniz bana? “Şişt! Şişt!” diye bir ses duydum da...

ADAM – Duymadım! Kuştur, kuş...

Adam gülerek uzaklaşır. Sait de yürüyüp gider...

3a) SAİT-ADA (DIŞ-GÜN)

SAİT, BALIKÇI.

Sahil kenarında kayığı ile uğraşan bir adama bakar. Onun tüm eylemlerini dikkatle izler. Adam, onun varlığından habersizce çalışmaktadır. Adam terini silerken onu görür..

BALIKÇI – Merhaba, hemşehrim...

SAİT – Merhaba...

Adam tekrar işine dalar... Sait oradan uzaklaşırken bir an döner ve muzipçe ses çıkarır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Adam aldırılmaz. Sait aynı sesleri çıkarır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Adam yine aldırılmaz... Sait bu kez üç kez tekrarlar.

SAİT – Şışt! Şışt! Şışt!

BALIKÇI – Buyur beğim?

SAİT – Yok! Bir şey söylemedim!

Adam küçük parmağını kulağına sokup karıştırır. Kulağından çıkarttığı parmağına bakar. Onu siler. Çalışmaya başlar.

SAİT – Şışt! Şışt!

Adam yüzünü göğe kaldırıp bakar. Etrafına bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

II. BÖLÜM

ÇEKİM SÜRECİ

1. ÇEKİM SENARYOSU

YÜRÜYORDUM...

ESER: Sait Faik Abasıyanık

SENARYO: Şebnem Pınarlı - Cengiz Asiltürk

1)SAİT-OTELODASI(İÇ-GÜN)

SAİT.

Kamera pencereden sokağı görürken ağırca döner, yatağında uzanan Sait'i bulur. Sait doğrulur yanan sigarayla kahve fincanı olan sehpaye uzanarak bir yudum kahve içer... Ara sıra kahve yudumlayarak camdan dışarı bakar. Bavulu taşıyıp yatağına açar. Eşyalar arasından defter, *ucu körelmiş* kısa kurşun kalem ve çakı bulup bırakır. Onları yakın görürüz. Sait kalkar pencereye giderek sokağa bakar. Onun gözünden Sait'in kendisini ada sahilinde yürürken görürüz...

2)SAİT-SAHİL(DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait bir banka oturur. Bir süre denizi izler. Sigara yakar, sigarayı keyifle içmektedir. Yüzü dumanlar arasında kalır. Çakısını çıkartır ve kısacık kalmış kurşun kalemi

açar... Kalkar. Sahil boyunca yürür.
Ensesinden, tüten sigara dumanlarını
görürüz. Sait uzaklaşıp gider.

3) KAFE (İC-GÜN)

SAİT, NİL, ALİ, FGR.

Kül tablasında tüten sigaradan defterine bir
şeyler yazan veya bir takım figürler çizen
Sait'in yüzüne çevriniriz. *Mutlukaçıklar*
gibi gülümsemektedir. Başını çevirip karşı
masaya bakar. Orada tartışmış bir çift görür.
Kızla göz göze gelmişlerdir... Oğlan ise
bundan habersizdir... Kızı yüzünü
slowmotion görürüz. Bir an saçları
oynamıştır. Sait'in yüzünü salowmotion
görürüz. Sait çalışmasına söner. Bir an
yüzünde yeniden o kaçıkça, ancak muzip
mutlu gülümseme belirir. Bir süre sonra
başını kaldırıp, gözleriyle (kalkıp giden
çifti) takip eder. Yeniden yazmaya başlar.

4) SAİT-ADA KIRLIK ALAN (DIŞ-GÜN)

SAİT, FGR.

Sait yürüdükçe rahatlar. Bir süre durur, yeşil
otları okşar. Kalkar ilerler. Gökyüzüne
bakar ve çevreye bakar. Kamera onun gözü
gibi ilerler, tepedeki evi görür, hareket
sürerken Sait kadrāja girer. Kamera onu
geçer. Sait yürürken bir ses duyar.

SES – Şışt! Şışt!

Sait bir an durup merakla çevresine bakar, kamera onun gözü gibi çevrinir. Etrafta kimse yoktur. Sait yeniden yürür. Sonra eğilir, yerden çikolata rengi bir yaprak alır, onu bir süre inceler. Onu uygun bir yere bırakır. İlginç bir şey görüp yönelir. Bir süre de onu izler. O an aynı sesi bir kez daha duyar.

SES – Şışt! Şışt!

Sait dönüp bakar. Kamera ağırca çevrinerek çiçek açmış erik ağacına odaklanır. Birden yere eğilerek dikenleri gösterir... Sait bakınmaktadır ve ortalıkta kimseler yoktur... Sait, yeniden bir yere bakar. Bir evin penceresini görürüz. Başka yere bakar. Orada çalışan işçileri görür. Yeniden bakar. Orada dallar arasından ormanı görür. Yeniden yürür.

5) ORMAN GİRİŞİ (DIŞ-GÜN)

SAİT, NİL.

Sait yürüdükçe rahatlar. Bir süre durur, yeşil otları izler. Ayak sesine döner; ormanın derinliklerinden koşarak gelen NİL durup soluklanır ve sonra başka tarafa (kaçarak) uzaklaşır. Sait çok şaşırmıştır.

Sait yürüdükçe rahatlar. Aynı sesi yine duyulur.

SES – Şışt! Şışt!

Sait (bakıp-bakmama ikilemiyle) dikilip kalmıştır. Sait etrafa bakınırken kamera onun gözüymüş gibi çevrinir; uzakları gösterdiği halde, geldiği yerdeki adam yakınımızda toprakla uğraşmaktadır. Sait de tekrar yürür. Durup kulak kabartır. Yeniden yürür.

SES – Şışt! Şışt!

Sait dikilip bakar. Bir çalı, belli belirsiz kımlıdır. Sait yere oturur oraya bakar. Sonra çevreye bakar. Uzaktan bir adam geçmektedir. Sait ona bakarken, bir kez daha aynı sesi duyar...

SES – Şışt! Şışt!

Sait yeniden çevresine bakar... Bir süre dikkatlice uzaklara göz gezdirir. Sonra eğilir, toprağı dinler. Kalkar ve aldırmadan yürür, gider. Kendi kendine aynı sesi bu kez kendisi çıkarır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Etrafına bakar... Uzaktan iki kişi gitmektedir. Sait, yürüyüp uzaklaşır.

7)ORMANDA YÜKSEK AĞACIN ALTI (DIŞ-GÜN)

SAİT, ALİ.

Sait bir ağacın altına gelip dinlenmek için
yerleşir. Uzanır, ağacın dalları arasından
gökyüzünü görür. Defterini ve kalemini
çıkartıp yazmaya başlar.

SAİT (*kafa sesi*) – Öyle şeylerin üzerinde
duracak adamlardan değildi... Her seferinde
kolayca, “Boş ver” der geçerdi “boş ver.”
Sol kulağının bir parça ağır işitmesi aslında
işine geliyordu. Geveze birisi çıkmışsa
karşısına, ondan yana ağır işiten kulağını
döner; işitiyormuş, anlıyormuş gibi arada bir
“Hıı. Hıı. Hımm.” Filan yapardı...

SES – Şışt! Şışt!

Sait bir anda kulakları diker, etrafına bakar.
Hızla belli bir noktaya döner. Oradaki Ali
(belki de ölü), uzanmaktadır... Çalılarının
arasına atılmış bir cesedi andırmaktadır.

8) ORMAN DÖNÜŞ YOLU (DIŞ-GÜN)

SAİT, ADAM, KADIN.

Sait yürürken durur, denize doğru bakar.
Arkadan gelen bir sesle irkilir.

ADAM – Kardeş... Kalpazankaya Yolu’na
nasıl çıkabiliriz...

Arkasında bir kadın ile bir erkek vardır.

SAİT – Tam üstündesiniz...

Adam ve kadın aptallaşmış gibi dururlar.
Sonra da uzaklaşırlar. Sait de uzaklaşır... Bir
adamın hızlıca Sait'in yanından geçtiğini
görürüz. Selam verir.

SAİT – Siz mi seslendiniz bana? “Şışt!
Şışt!” diye bir ses duydum da...

ADAM – Duymadım! Kuştur, kuş...

Adam gülerek uzaklaşır. Sait de yürüyüp
gider...

9) SAİT-ADA (DİŞ-GÜN)

SAİT, BALIKÇI AZİZ.

Sait sahilde kayıkla uğraşan Balıkçı Aziz'e
bakar. Onu dikkatle izler. Aziz onun
varlığından habersiz çalışmaktadır. Terini
silerken onu görür...

SAİT – Merhaba, Aziz...

BALIKÇI AZİZ – Merhaba...

Adam tekrar işine dalar... Sait oradan
uzaklaşırken bir an döner ve muzipçe ses
çıkartır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Adam aldırılmaz. Sait aynı sesleri çıkartır.

SAİT – Şışt! Şışt!

Adam yine aldırılmaz... Sait bu kez üç kez tekrarlar.

SAİT – Şışt! Şışt! Şışt!

BALIKÇI AZİZ – Buyur beğim?

SAİT – Yok! Bir şey söylemedim!

Adam serçe parmağını kulağına sokarak
karıştırır. Kulağından çıkarttığı parmağına
bakar. Onu siler. Çalışmaya başlar.

Adam yüzünü göğ'e kaldırıp bakar. Etrafına
bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

Sait nefes alıyormuş numarasıyla...

Adam yüzünü göğ'e kaldırıp bakar. Etrafına
bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

SAİT – Şışt! Şışt!

SAİT – Bu sene (istavritler) hamsiler nasıl?

BALIKÇI AZİZ – İyi değil.

SAİT – Barbun ne zaman çıkar?

BALIKÇI AZİZ – Daha çok var...

SAİT – Şışt!

SAİT – Kuşlar olmalı...

BALIKÇI AZİZ – Ara sıra benim de
kulağıma bir hışlırtı gelir. Amma, ne
tarafından gelir anlamam... Zaten şu sıralar şu
kulağım ağırlaştı...

SAİT – Bir yıkatmalı... Benim de
geçenlerde epey ağırlaşmıştı...

BALIKÇI AZİZ – Yıkattın mı?

SAİT – Yıkatmadım... Hacet kalmadı...

Doktora gittim... Alıverdi, pislikmiş...

Sait onunla sohbeti koyulaştırmak ister.

SAİT – Çocuklar nasıl?

BALIKÇI AZİZ – İyiler iyiler... Dokuzdu, sekiz kaldı... Biliyorsun, dokuzuncunun macerasını...

SAİT – Sus! Sus! Yürekler acısı... Haydi... Allaha ısmarladık...

BALIKÇI AZİZ – Haydi... Güle güle Sait...

Sait uzaklaşırken aynı sesi duyar.

SES – Şışt! Şışt!

Sait bakınmaktadır. Balıkçıya döner.

SAİT – Hadi! Hadi! Yakaladım bu sefer seni!

BALIKÇI AZİZ – Yo valla!..

SAİT – Sen değil misin “şıtşıt” diyen?

BALIKÇI AZİZ – Ben de duyarım bir ses, amma bulamam nereden gelir!

O anda ses yine duyulur.

SES – Şışt! Şışt!

İkisi birden etraflarına bakarlar...

BALIKÇI AZİZ – Martılar ya da denizdir! Bir ses gelsin de nereden gelirse gelsin... Ses gelmedi mi, işte o vakit fena...

SAİT – Bir ses geldikten sonra... Yaşasın çiçekler, böcekler, insanlar...

BALIKÇI – Şışt! Şışt!

SAİT – Şışt! Şışt!

Sait adama gülerek yürüyüp giderken; o
“şıştşışt” sesleri de onu takip eder. Sesler
giderek zayıflar... Sait kesmelerle
uzaklaştırılır.

BİTTİ

SAİT FAİK ABASIYANIK'I
HİŞTİHİŞTİ ADLI ESERİNDEN UYARILAN
KISA FİLM ÇALIŞMASI-BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SİNEMA BÖLÜMÜ'NDEN HOCALAR VE ARKADAŞLARLA-BURGAZ ADASI-İSTANBUL

SAİT FAİK ABASIYANIK'IN
HİŞŞTİHİŞŞTİ ADLI ESERİNDEN UYARLANAN
KISA FİLM ÇALIŞMASI-BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SİNEMA BÖLÜMÜ'NDEN HOCALAR VE ARKADAŞLARLA-BURGAZ ADASI-İSTANBUL

3. EKİPMAN

-Canon 5d MarkII

-Tripot

-Şarj Aleti

-Yedek batarya

-Yaka mikrofonu

-Dahili Mikrofon

-SD kart

-Kulaklık

-Işık

-Steadicam

4. KÜNYE

Yönetmen: Şebnem Pınarlı

Kamera: Ahmet Zarifoğlu

Kurgu: Merve Asiltürk

Danışman: Yrd.Doç.Dr.CengizAsitürk

SONUÇ VE GENEL DEĞERLENDİRME

Senaryosu, Sait Faik Abasıyanık'ın *Hişt Hişt* isimli öyküsünden yola çıkılarak yazılan bu filmde doğal ortamlar film mekânı olarak seçilmiştir. Şiirsel bir film yaratma amacıyla doğal güzelliklerden yararlanılmıştır. Duyguyu verebilmek adına Sait Faik'in uzun süre yaşadığı ve hikayenin geçtiği Burgazada çekim mekanı olarak tercih edilmiştir.

Çekim için planlı organizasyon yapılmış ve çekim süresi bir güne indirilmiştir. Erken saatlerde başlayan çekim programı akşam saatlerinde son bulmuştur. Çekim tarihinin Ocak Ayına denk gelmesi mevsim şartları açısından zorlansa da, bizi daha hızlı ve daha disiplinli bir çalışmaya itmiştir.

Çekim senaryosuna sıkı sıkıya bağlı kalınmaya çalışılsa da ortam ve hava muhalefeti nedeniyle yer yer doğaçlama ve anlık fikirlerden yararlanılmıştır. Havanın kapalı ve yağmurlu olması görüntü ve duygu açısından filmi beslemiştir.

Film izlendiğinde görüleceği gibi filmin neredeyse tümü dış çekimden oluşmaktadır. Sadece bir sahne bir sahne için otel odası tercih edilmiştir. Bu sahne Sait Faik'in kişisel eşyaları, karakteri, hayatı hakkında ipuçları sağlamada önemli rol oynamaktadır. Tüm gün set ekibine eşlik eden köpeğimiz, kendiliğinden film çekimlerine dahil olmuş, Sait Faik'in yalnız adam karakterini başarılı bir şekilde göstermemizi sağlamıştır. Aynı zamanda filme duygu açısından çok güzel kareler katmıştır.

ÖZGEÇMİŞ

1984 yılında İstanbul’da doğdu. İlk, Orta ve Lise öğrenimini İstanbul’da tamamladı. Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema ve Televizyon Bölümü’nü 2009 yılında lisans düzeyinde tamamladı. Halen Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Sinema ve Televizyon üzerine yüksek lisans eğitimi görüyor.

Okul bittikten sonra, bir süre Doğan Grubu ANS Prodüksiyon’da Sanat Grubu Asistanı olarak, bir süre PriceWaterhouseCoopers firmasında Pazarlama Asistanı olarak çalıştı. 2007 yılında Rixos Otelleri bünyesindeki Rixos Dergisi’nin editörlüğünü yapmaya başladı. 3 yıllık editörlük deneyiminden sonra 2011 yılında Yargıcı Konfeksiyon firmasında İnsan Kaynakları Sorumlusu olarak çalışmaya başladı . Halen aynı firmada İnsan Kaynakları İşe Alım ve Eğitim Sorumlusu olarak görev yapıyor.

Aday:Şebnem PINARLI